

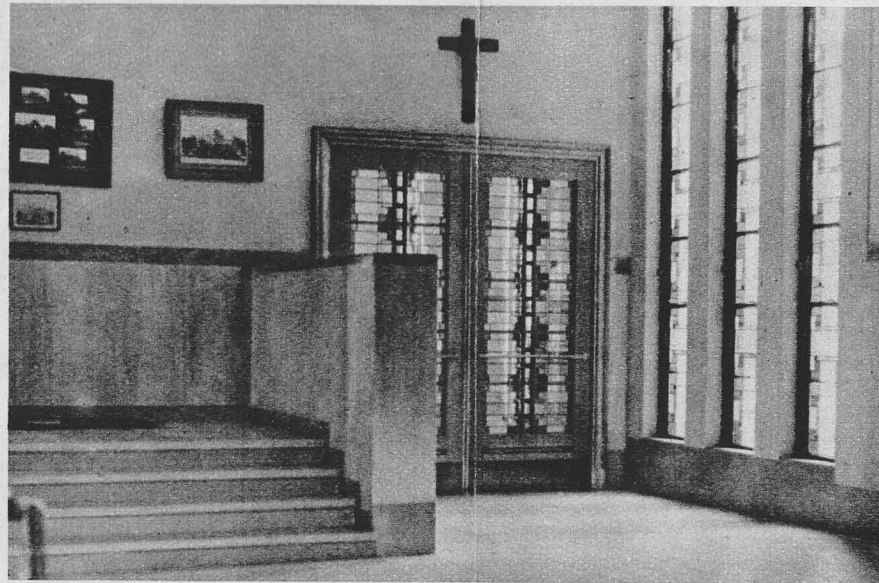
HET KLEIN-SEMINARIE VAN HET AARTSBISDOM

OP 16 OCTOBER PLECHTIG INGEWIJD

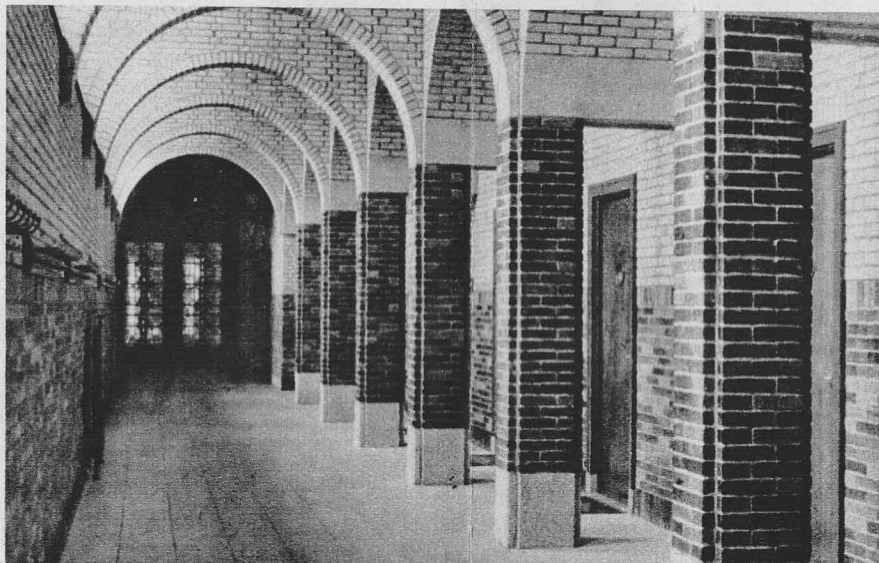
Het is een kleine drie jaren geleden, dat Z. H. Exc. Mgr. J. Jansen aan den Arnhemschenweg te Apeldoorn de eerste spade in den grond stak op de plaats, waar het nieuwe Aartsbisschoppelijk Klein-Seminarium zou verrijzen. Daarmee was de eerste stoot gegeven tot het groote bouwwerk, waaraan een honderd tot honderdvijftig arbeiders gedurende langen tijd hun krachten zouden leenen, naar de plannen van architect Van Hardeveld. Nu is het groote gebouwencomplex, dat de reeds lang onvoldoende inrichting van Culemborg vervangt, gereed, en de plechtigheid der inwijding heeft deze week plaats gehad.

Wie oog heeft voor de eischen der praktijk zal zich voldaan toonen over hetgeen hier tot stand is gebracht. Hier mocht zich geen op het weelderige gerichte architectuur uitspreken, geen kunstenaar die hier zijn schoone droom ten volle uit kon vieren, want er moest een doelmatige inrichting worden geschapen, die in den nood van den tijd voorzag en op het bereik der middelen was gebaseerd. Een nood, inderdaad! De gestadige uitbreiding der parochies, de ontwikkeling van de jeugdbeweging, de veel-omvattende en moeilijke taak, die tegenwoordig den werkers in 's Heeren Wijngaard is opgelegd, vragen, eischen méér priesters. Dat begreep ook het ontslapen lid der bouwcommissie, Dr. Van Koeverden, zoo goed, toen hij zich uitsloofde voor de plannen van den nieuwbouw. De onderneming vroeg veel. Een klein-seminarie, dat plaats zal bieden aan 22 professoren en 320 studenten en voorts tal van dienende geesten in zusterkleed en leekencostuum — deze weinige cijfers spreken reeds tot de verbeelding. Dwaalt men dan door de gebouwen, die tweehonderd vertrekken tellen, met een studenten-slaapzaal van honderd-twintig meter lang, en men denkt aan het feit, dat er zeven en een half miljoen steenen zijn gebruikt, dan overweldigt u het enorme.

Maar het is onze bedoeling niet, hier uit te weiden over de technische bijzonderheden van een werk, dat wel groot en grootsch moet zijn om aan zijn verheven bestemming te kunnen beantwoorden. Wij vermoeien u niet met een beschrijving van de studie-, les- en recreatiezalen, de aula, de bibliotheek en de vele andere vertrekken, welke dienen voor de verzorging van ziel, geest en lichaam van de bewoners. Wij zouden hier plaats te kort komen, zooals wij bij een bezoek aan het Klein-Seminarie tijd te kort kwamen. Want ook zouden we hier dan niet mogen vergeten alles wat „achter de coulissen” is gebouwd. Er is ook een ondergronds complex, dat voor belangstellenden in techniek buitengemeen interessant moet wezen. In reusachtige ruimten staan hier de motoren voor warme lucht, waarmede de kapel en de

De hal bij de entree van het indrukwekkende gebouw.

In een der gangen van het Klein-Seminarie.

aula worden verwarmd; daar staan de machinerieën, die de andere zalen, vertrekken en lokalen 's winters zullen verwarmen. Daar zijn provisiekamers voor verse geconserveerde levensmiddelen, een vertrek, waar 't vleesch wordt verdeeld en uitgesneden, rijwielbergplaatsen en zooveel meer, dat vertoont, hoe zoo'n groote inrichting een mooie levensgemeenschap op zichzelf vormt. Dit alles is ruim en royaal, maar sober.

Er is echter bij de gedwongen soberheid toch gestreefd naar de noodzakelijke veraangenaming van het verblijf tusschen deze muren en daarvan is de groote binnenhof een voorbeeld. Bijzondere aandacht verdient de kapel, die met den voorhof een fraai geheel vormt, en waar acht professoren tegelijkertijd de H. Mis kunnen lezen. Daar zal men ook het schoon bewerkte ciborium-altaar uit marmer en brons, de communiebanken en sierhekken, naar ontwerp van den edelsmid Ad. van Roosmalen, kunnen bewonderen, een geschenk van den Aartsbisschop. Hier leeft dan de kerkelijke kunst door de gebrandschilderde ramen van Willem Wiegman, door merkwaardige beeldgroepen van metaalsnijwerk, en zooveel meer dat het oog goed doet en den geest treft.

Maar het hóé van dit alles mag groote beteekenis hebben, het voornaamste is toch, dat het Aartsdiocees thans beschikt over een inrichting, die het noodig heeft voor de opleiding van zijn priesters. Nu kan er weer met kracht gewerkt worden aan de vorming van zuivere geesten, die in de toekomst van den kansel, in den biechtstoel en op parochiebezoek den zegen van Gods Woord zullen uitdeelen aan de behoeftige zielen: die het Brood der Genade zullen breken in hun verheven middelaarschap tusschen Verlosser en menschedom; die de steun zullen zijn van geloovig biddende en ook van twijfelende harten in den moeilijken levenskamp.

Er klinkt een lach en een lied door de groote zalen van het seminarie, want de studenten zijn jong en de nabijheid van het Allerhoogste stemt blijmoedig, maar de gedachte aan het offer dat gebracht wordt in het heden en het grootere offer dat de toekomst zal vragen, erdiept het gemoed tot heiligen ernst. En de door God geroepen arbeider haast zich gaarne voort naar het veld van den oogst, al brandt de zon en al dreigt de lucht met onheil. Boven de dagelijksche zorgen en bekommernissen, boven allen strijd en moeilijkheid van het menschenbestaan, leeft in het seminarie de stralende geest, die zijn hoogste glorie vindt in de verhevenheid van het priesterschap. Mogen daar in Apeldoorn vele zielen opbloeien tot de hoogte der heiligste zending, die de Goddelijke Leeraar aan zijn uitverkorenen heeft toevertrouwd!